

Grote menigte vóór de troon Openbaring 7.9–17

Rev Dr Jos M. Strenght

Heliopolis 2013; Arnhem-Nijmegen 2019

Lang geleden werkte ik als journalist voor de Nederlandse landelijke radio – Radio 1. Wat mij toen opviel, en wat mij nog steeds opvalt, is dat in de journalistiek en de nieuwsvoorziening veel tijd niet zozeer wordt besteed aan wat er is gebeurd, maar aan de vraag welke gevolgen dat voor de toekomst kan hebben.

Wij allemaal zijn gefascineerd door de toekomst. We werken voor later, we maken ons zorgen over morgen, we vrezen de richting waarin onze samenleving zich ontwikkelt, we maken ons zorgen over klimaatverandering.

Daar zit ook logica in. Het is zoals wanneer je autorijdt. Als je niet weet waar je naartoe gaat, kun je niet goed rijden of kom je nergens uit.

Om ons leven vandaag te begrijpen en te beoordelen hoe we nu moeten leven, moeten we weten waar we naartoe op weg zijn.

Dat is de zoektocht van de hele mensheid en ook de kernvraag van religie. Waar komen we vandaan, waar gaan we naartoe? En daarom ook: wie zijn wij... en hoe moeten wij vandaag leven?

De apostel Johannes kreeg een schitterend gezicht van de hemel. Hij ziet de toekomst van de mensheid – en dit visioen van Johannes helpt ons te begrijpen wie wij zijn, waar wij naartoe gaan en hoe wij vandaag moeten leven.

1. Een nieuwe mensheid: één volk dat God looft

Daar, vlak vóór de troon van God, ziet Johannes de mensheid die haar bestemming heeft bereikt.

Mensen uit de hele wereld, uit alle volken, talen, sociale en economische achtergronden. En zij zijn allen samen, verenigd in liefde en aanbidding van God.

De mensheid zingt samen één lied. De verwarring van talen en volken, die begon bij Babel, is eindelijk ten einde gekomen.

God begon dit proces van het vormen van een nieuwe mensheid met Abraham – hij zou tot een zegen zijn voor alle volken. Werkelijk op gang kwam het met Pinksteren, toen mensen uit alle volken en talen Jezus Christus begonnen te volgen.

Met Pinksteren gaf God zijn Geest aan zijn volk. Sindsdien worden de mensen in zijn gemeente innerlijk bewogen door de Geest van God om niet langer verdeeld te zijn, geen oorlog meer te voeren, maar te leven tot eer van God.

Dit was Gods plan vanaf het begin van de geschiedenis. Hij schiep de mens om God lief te hebben en te aanbidden als één verenigde familie, zelfs verenigd met de engelen.

Wat een indrukwekkend idee! Mensen uit Israël en Palestina, uit het Verenigd Koninkrijk, Nederland, Syrië, Iran en de Verenigde Staten, die God eensgezind aanbidden.

En deze verlost en verenigde mensheid gaat alle andere hemelse wezens voor in de aanbidding van God. Zelfs de engelen werpen zich neer op hun gezicht, aangespoord door het volk van God.

Deze beelden uit Openbaring 7 schilderen voor ons het einddoel van de geschiedenis.

Eén van de hemelse wezens vraagt Johannes: "Weet u wie deze mensen zijn?" Johannes weet het niet, en daarom zegt de engel:

Dezen zijn het die uit de grote verdrukking komen; zij hebben hun gewaden gewassen en hun gewaden wit gemaakt in het bloed van het Lam. (Op. 7.14)

Wie zijn deze mensen?

Johannes schreef het boek Openbaring in een tijd van vervolging. Overal in het Romeinse Rijk hadden christenen met grote moeilijkheden te maken. Johannes zelf was verbannen naar het eiland Patmos. Mensen werden gedood, gevangen gezet of naar de mijnen gestuurd.

Mensen verloren hun werk, zij waren machteloos en werden onteerd. Christen zijn was helemaal geen eervolle zaak.

Vanuit het perspectief van de wereld waren deze mensen echte verliezers.

Maar vanuit het perspectief van de hemel staan deze mensen vóór de troon van God. Dat is een heel ander gezichtspunt!

Dit visioen dat Johannes ontving, was bedoeld om ons aan te moedigen naar onszelf en naar onze bestemming te kijken vanuit Gods perspectief. In ons leven richten we ons gemakkelijk op problemen, op wat verkeerd gaat, op onvolmaaktheid. Maar onze bestemming is de troon van God. Dáár zullen wij uiteindelijk terechtkomen.

Geen wonder dat de engelen in de hemel zich verheugen en God aanbidden. Er is blijdschap onder de engelen over één zondaar die gered wordt. Stel je dan eens hun vreugde voor over die grote menigte die behouden is. De verlossing van de mensheid is eindelijk voltooid.

Sommige theologen menen dat de beschrijving van de grote menigte alleen betrekking heeft op martelaren. Dat lijkt mij echter niet aannemelijk.

Zij zijn in de hemel vanwege het bloed van Christus, niet omdat zij hun eigen bloed hebben vergoten. En als zij daar zijn vanwege het bloed van Christus, dan geldt dat voor allen die in Christus geloven.

Wat deze mensen kenmerkt, is dat zij uit de grote verdrukking komen. Zij hebben moeilijke tijden meegemaakt. Zij hebben op aarde geleefd als pelgrims, als vreemdelingen in een vreemd land. Ik denk dat dit alle gewone christenen beschrijft. Alle christenen, u en ik inbegrepen, zullen uiteindelijk vóór God staan.

2. Een onvoorstelbare toekomst

Wanneer u dus door moeilijke tijden gaat, vergeet dan uw bestemming niet. Wie vasthoudt aan het geloof en God dient onder alle omstandigheden, wacht een geweldige toekomst. U bent bestemd om bij God te zijn!

De woorden die in deze hemelse eredienst worden gebruikt, zijn veelzeggend. We lezen dat allen in de hemel God aanbidden en zeggen:

Amen! De lof en de heerlijkheid, de wijsheid, de dankzegging, de eer, de kracht en de sterkte zij aan onze God, in alle eeuwigheid. Amen. (Op. 7.12)

Heerlijkheid, wijsheid, eer en kracht – dat alles behoort God toe.

Maar de vervolgde christenen tot wie Johannes schreef, leken juist het tegenovergestelde te zijn: zij waren machteloos, zonder heerlijkheid, zonder wijsheid, zonder eer. Welke eer schuilt er in vervolgd worden?

Maar als christenen dragen wij een geheim met ons mee. Laat mij een oude uitleg van het boek Openbaring citeren, uit de zesde eeuw, van de kerkvader Primasius uit Noord-Afrika. Hij schreef:

Denk niet dat alleen God over deze deugden beschikt. Hij heeft ook de gelovigen waardig geacht daarin te delen.

Wij verheugen ons dat de gemeente van Christus mag delen in al deze goede gaven: lof, heerlijkheid, wijsheid, dankzegging, eer, kracht en sterkte.

Wat God werkelijk bezit in zijn eigen wezen – eer, kracht en heerlijkheid – wordt ook aan u geschonken.

Omdat de Geest van God in u woont.

U bent allen kinderen van God door Jezus Christus, zijn eerstgeboren Zoon. Door het geloof bent u met Christus verborgen in God; daarom zijn ook wij, door Jezus, zonen en dochters van God.

Wij behoren als het ware tot Gods familie. Wat een bestemming om naar uit te zien! Maar deze bestemming is nu al van ons – vandaag. Want vandaag bent u een kind van God. U bent kostbaar en heerlijk in zijn ogen, ook vandaag.

3. Een onvoorstelbaar heden

Wat de wereld als onze schande beschouwt, zien wij als onze eer. Zwak zijn maakt ons sterk. Onze wijsheid is Jezus Christus, onze heerlijkheid ligt in God, onze kracht is de Heilige Geest die in ons woont.

God is vandaag, door zijn Geest, bezig in ons leven overeenkomstig de wijze waarop Hij ons leven eens zal voltooien – wanneer wij de troonzaal van zijn tempel binnengaan.

Hij kroont u vandaag met eer en heerlijkheid, voor zover u verbonden bent met onze eerbiedwaardige en verheerlijkt Heer Jezus Christus.

Op die dag, in de eeuwigheid, zullen wij Gods overwinning vieren. Zijn vijanden zullen verdwenen zijn; de verlossing zal voltooid zijn. Maar wij die vandaag in Christus zijn, verheugen ons nu al in zijn overwinning, ook al is ons leven verre van volmaakt en is niet alles aangenaam.

De eeuwigheid met God bereiken is de grootste overwinning die denkbaar is. Daarom wordt de grote menigte uit alle volken afgebeeld met palmtakken in hun handen – symbolen van overwinning.

De Joden gebruikten palmtakken tijdens verschillende feesten, vooral tijdens het Loofhuttenfeest. Ook vandaag bouwen zij tijdens dat feest hutten van palmtakken waarin zij enkele dagen wonen.

Zo herinneren zij zich de moeilijke dagen van de tocht door de woestijn na de uittocht uit Egypte en hoe God hen in die moeilijke tijd hielp. Tegelijk vieren zij dat God hen in het Beloofde Land bracht, de plaats van rust.

In de hemel zien wij hoe alle verlost uit de volken het Loofhuttenfeest vieren. Na onze lange pelgrimstocht door de woestijn van deze wereld komen wij aan in het Beloofde Land – bij God.

De beschrijving van Johannes zit vol herinneringen aan Israëls reis door de woestijn en aan de rust die daarop volgde.

De gemeente bestaat uit mensen met witte gewaden, gewassen in het bloed van het Lam. Dat is natuurlijk symbolisch – letterlijk wassen in bloed maakt kleding niet wit.

Het gaat erom dat onze zonden zijn vergeven en dat de volmaaktheid van Jezus ons wordt toegerekend op grond van zijn leven, sterven en opstanding.

In de woestijn moesten de priesters van Israël hun kleren wassen voordat zij God mochten ontmoeten. Dat symboliseerde hun behoefte aan innerlijke reinheid. Zonder deze innerlijke heiligheid kan niemand voor God verschijnen. In de hemel zal onze heiligheid volmaakt zijn.

We lezen ook dat God ons in de eeuwigheid zal beschermen met zijn aanwezigheid. Het woord dat hier voor "beschermen" wordt gebruikt, betekent letterlijk "zijn tent over ons opslaan" of "tabernakelen". God zal in de eeuwigheid zijn tent uitspreiden over de overwinnende gemeente om ons voor altijd te beschermen.

Maar deze eeuwige zegen is niet alleen onze toekomstige hoop... Wij weten dat onze Heere Jezus Christus ons nu al iets laat proeven van zijn volmaakte nabijheid. Hij is nu al zo dicht bij u.

Een andere herinnering aan Israëls tocht door de woestijn is dat de zon en de hitte Gods volk niet langer zullen treffen. De verzengende hitte van de tocht door de woestijn van deze wereld zal eens voorbij zijn.

In de eeuwigheid zullen wij geen ellende meer lijden, maar ook vandaag is God aanwezig om ons te beschermen en bij ons te zijn.

En vóór de troon van God zullen zij geen honger en dorst meer hebben. Tijdens Israëls tocht door de woestijn voorzag God in de behoeften van zijn volk. Johannes laat ons zien dat in de hemel alle honger en dorst voorgoed verdwenen zijn.

Maar ook vandaag voorziet God in uw behoeften. Hij weet wat u nodig hebt en Hij onderhoudt u. Want vandaag bent u verbonden met Jezus Christus en woont Hij door zijn Geest in u.

Conclusie

Tyconius, een Afrikaanse kerkleider uit de vierde eeuw, zei hierover:

Zij zullen geen honger hebben, omdat zij gevoed worden met het levende brood. Jezus zei: "Ik ben het levende Brood, dat uit de hemel neergedaald is." Ook zullen zij geen dorst hebben, want zij zullen drinken uit een beker die zo voortreffelijk is dat geldt: "Wie in Mij gelooft, zal nooit meer dorst krijgen."

Jezus Zelf, het Lam van God, zorgt ervoor dat allen vóór de troon voor eeuwig verzadigd zijn. Wij zullen niets meer tekortkomen. Maar wat Hij eeuwig doet, doet Hij ook vandaag.

Hij voedt ons met zijn lichaam en zijn bloed tot vergeving van onze zonden en tot versterking van ons geloof. Hij verzadigt ons, ook vandaag.

In Handelingen 14 zegt de apostel Paulus dat wij door veel verdrukkingen het Koninkrijk van God moeten binnengaan. Daaraan valt niet te ontkomen. Het leven is een pelgrimstocht en die kan zwaar zijn. Maar wij kennen onze bestemming – een schitterende toekomst wacht ons.

Dezelfde apostel Paulus zegt in Galaten 6: "Laten wij niet moe worden goed te doen, want te zijner tijd zullen wij oogsten." Laat u daarom bemoedigen. Word niet moe. Houd vol in het volgen van uw Heere.

In de eeuwigheid zal Hij voor u zorgen, voor u allen. En vandaag weten wij al dat zijn zorgende armen ons dragen. Prijs de Heere.

En laten wij vandaag al doen wat wij ook in de eeuwigheid zullen doen: één verenigde gemeenschap uit alle volken zijn, die God en het Lam liefheeft en dient. Daartoe zijn wij ook vandaag geroepen: samen te leven in liefde en eensgezindheid en onze Heere te loven.

+ In de Naam van de Vader en van de Zoon en vande Heilige Geest. Amen.